

Жалба, подадена на 29 март 2016 г. от Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 4 февруари 2016 г. по дело T-247/14, Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-182/16 P)

(2016/C 296/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (представител: S. Labesius, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Salumificio Fratelli Beretta SpA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното решение частично и да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост, доколкото в останалата част жалбата пред Общия съд е била отхвърлена, при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд и
- да осъди ответника и встъпилата страна да заплатят съдебните разходи в производството пред Общия съд, а ответника — и тези в производството пред Съда.

Основания и основни доводи

Жалбата е основана на допуснато от Общия съд нарушение на правото на Съюза, доколкото в решението си от 4 февруари 2016 г. той е нарушил член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ на Съвета относно марката на Общността и член 296, параграф 2 ДФЕС.

Накратко, Общият съд е допуснал грешка при преценката на вероятността от объркване въз основа на степента на отличителност на по-ранната марка „MINI WINI“ и сходството на знаците и стоките по заявка за регистрация на марка на Европейския съюз „Stick MiniMINI ...“, както и с оглед на самостоятелната отличителна роля на елемента „MiniMINI“ в заявката. В допълнение, Общият съд не е съобразил, че слабите по своята същност елементи на марката допринасят също за вероятността от объркване, както и специфичните обстоятелства, свързани с дистрибуцията на стоките, влияещи на степента на внимание на съответните потребители и тенденцията им да съкращават марката до един слаб, но визуално доминиращ елемент.

Освен това Общият съд е допуснал грешка в правото, тъй като дори да трябва да се приеме, че даден словен елемент има чисто описателен характер, това не е пречка този елемент да се признае за доминиращ за целите на преценката на сходството на знаците. Също така, решението на Общия съд е основано на изопачаване на фактите във връзка с преценката на доминиращия елемент с оглед на техния размер и разположение в знака по оспорената заявка за регистрация на марка на Европейския съюз. В допълнение, Общият съд е допуснал грешка в правото, приемайки, че визуалното сходство следва да се преценява в зависимост от степента на отличителност на визуалните елементи в оспорената заявка за регистрация на марка на Европейския съюз. Накрая, обжалваното съдебно решение не е било надлежно мотивирано, доколкото Общият съд е пропуснал да изложи мотиви относно степента на внимание на съответните потребители що се отнася до конкретните спорни стоки.

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1.